ודלמא עד כאן לא פליגי אלא באבילה. מע"ג דנקט לשון למעלה שכן הוא התמה ובריימתא מוכחא כן [ט] (ג) לתסורין במעשר משמע נאכילה ובפרק [י] תומר בקדש (מגיגה דף יח:) לא גריס ולמעלה נשוס ספר: **ובאבילה** חולין לא **פליגי.** לא היה ליה לריך כאן לאכילה לחולין אלא לגבי דנקטיה נמס' מגיגה (ג"ז סס) נקטיה הכא: [כ] **והא** נגיעה **היא** מדקתני **ונאכלין.** וה"מ ואפילו סס היה תנן חולין יכול לקדק דנגיעה לייני דמי דנגיעה שרי למאי לא יאכל כשיעת מהן סס כיון למין גופו טמא ומותר ליגע ויש לומר [י] להחמירו מכמים שלא לאכול כשים לו ידים מסותנות אף על גב דמותר ליגע: **דכולי עלמא** ביאה **במקצת לא שמה ביאה.** ואפילו לריש לקיש למעלה (זבחים דף נב:) טמא שהכניס ידו לפניס לוקה היינו דוקא במקדש דדרשינן מדכתיב בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה מה נגיעה במקצת שמה נגיעה אף ביאה במקצת במקדש שמה ביאה[ס]: **הני** מילי **בטומאה דאורייתא אבל בטומאה דרבנן לא.** תימה דבפרק [יא] ה' לסוטה (דף ג.) ר"ל מסי רבי מאיר ורבי יהושע סברי אין שני עושה שלישי בחולין רבי מאיר למען כל הטעון גיזת מיס מדברי סופרים כו' ומותר בחולין ומאי רמיה מייתי מיניה הא רבי עקיבא מודה בטומאה דרבנן כדאמר הכא דאמר למפוקי מדר' עקיבא דאמר התם לעיל שני עושה שלישי בחולין וי"ל דרבי מסי לית ליה דיחוי דהכא והתם לרבי מסי דהיא דפרק קמא דסנס (דף יג:) דאמר התרומה דמסמע תרומה ולא חולין אמת דלא כר"ע דאפילו בטומאה דרבנן סבר דשני עושה שלישי בחולין: **האוכל** אוכל **ראשון ראשון.** נפ"ק דסנס (דף יד.) מפרש טעמא משום דזימנין דאכיל אוכלין טמאים ושקיל משקין דתרומה ושדי בפומיה ור"ת ואמאי הוי דאמרן בשני כגי וכ"ת משום מעשר שני דאין בו פוסלו והלא אפילו משקים חולין נעשים דאמרינן על ידי שנגמרה מלאכתן נעשים ראשון לפסול עוד אחד וכן הגך דמסיק בפרק אלו מציאות (חולין דף קלא.) דמשקה שני משקה ראשון הוא ואפילו הכי אמרינן דאי לא תימא הכי אמאי לא מטמו ליה הגך משקין דמסיק בהו